SVENSKA CANADA-TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

SvenskaCanada=Tidningen

The Swedish Canada News

ARG. (YEAR) 32. LÖSNUMMER 10 CENTS WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 9 Oktober 1924. LÖSNUMMER 10 CENTS No. 41

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

Premier King håller tal i Winnipeg, Man.

Inrikesminister Chas. Stewart och generaladvokat E. J. McMurray m. fl. deltaga i programmet.—Över 3,000 personer närvarande att höra Canadas premierminister tala.

King redogör för regeringens fiskal- och immigrationspolitik och ventilerar de flesta av västra Canadas vitala problem, samt förordar ett enigt Canada.

Canadas premierminister Rt. Hon. Mackenzie King, åtföljd av inrikesminister Hon. Chas. Stewart jämte Hon. P. J. A. Cardin och Hon. H. B. McGivern anlände i fredags i f. v. till Winnipeg och blevo, som å annat ställe i dagens nummer meddelas, på övligt sätt mottagna av de liberala här i staden jämte stadens officiella myndigheter.

I lördags kväll hade ett större allmänt massmöte anordnats i Board of Trades Building, och ehuru väderleken ej var den allra bästa—ett jämt regn föll nämligen hela kvällen — hade omkring 3,000 personer samlats för att lyssna till landets premier.

RT. HON. W. L. M. KING.

Efter att F. C. Hamilton, vicepresident för Manitoba Liberal Association i egenskap av mötets ordförande hälsat de närvarande välkomna och presenterat de närvarande kabinettsledamöterna, inrikesminister Chas. Stewart och gen.-adv. E. J. McMurray, vilken återkommit till staden från en resa till västern, samt premierminister King jämte senator Andrew Haydon och expremier T. C. Norris, liberala partiets ledare i Manitoba, höllo Stewart och McMurray kortare tal, vari de i hjärtliga ordalag prisade aftonens hedersgäst.

I sitt kraftigt framförda föredrag redogjorde premier King för den politik, regeringen fört under sin tillvaro, under vilka svårigheter han övertog statsrodret och det skick, vari landets affärer befunno sig, då det konservativa partiet lämnade regeringstömmarna ifrån sig. I breda drag redogjorde han dessutom för vad regimen lyckats uträtta och vidrörde de stora frågor, som f. n. konfrontera landets befolkning, i synnerhet de för västra Canada mest vitala frågorna.

Han sade, att han vid tillträdet till regeringen var medveten om de svårigheter, som stodo i hans väg, men var villig att möta dem som en man. Han insåg genast, att det var nödvändigt att ha landets alla provinser, om möjligt, representerade i kabinet-

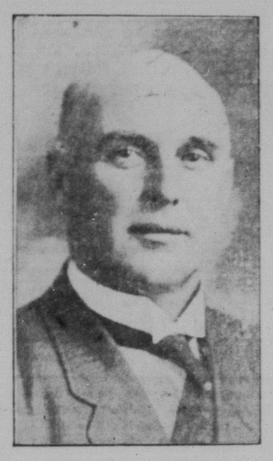

HON. CHAS. STEWART.

tet, om han skulle kunna få till stånd en framgångsrik administration. I denna sin strävan hade han lyckats rätt bra. Från Alberta hade han fått sin inrikesminister, Chas. Stewart, från Saskatchewan jordbruksministern Motherwell, och från Manitoba sin generaladvokat E. J. McMurray—alla präktiga män.

En av de största svårigheter regeringen haft att möta var, att den saknade majoritet. Ehuru de progressiva elementen visserligen i de flesta vitala frågor stött regeringen, voro de likväl ett oppositionsparti. Han uttalade sig i rätt skarpa ordalag över att de mera progressiva grupperna voro delade. "Jag hoppas," sade han, "att de makter, som äro i opposition mot de konservativa makterna, ej skola tillåta 'tory'-partiet att åter komma till makten — helt enkelt emedan de äro splittrade sins emellan. Om det är något, Canada behöver, så är det en verkligt nationell politik, och att de liberala och progressiva draga jämnt såsom en makt mot reaktionen."

Mr King redogjorde därefter för den stora krigsskulden, varå ej en enda cent avbetalats ännu, för de stora räntor, uppgående till ungefär $135,000,000 årligen, som måste mötas, de dryga utgifterna till pensioner, reetablerandet av återvända soldater, etc.

(Forts. å sid. 5.)

E. J. McMurray på besök i Winnipeg

Har företagit en resa i västern, varvid han studerat förhållandena i dess fängelser och reformskolor.

Fann det nuvarande parollsystemet fördelaktigt. Endast ett fåtal av på prov frigivna, förbryta sig åter.

Generaladvokat E. J. McMurray har just företagit en resa i västern undef vilken han inspekterat flera av västerns fängelser och reformskolor, och återkom häromdagen till Winnipeg, där han sammanträffade med premier King och deltog i det stora mötet i Board of Trade Building, varom meddelas närmare å annat ställe i dagens nummer.

McMurray säger sig under sin inspektion ha funnit, att fängelseföreståndarna och betjäningen i de flesta vall visat stort intresse och omtanke för de i anstalterna internerade, och att förhållandena vid Prince Albert-fängelset voro synnerligen erkännansvärda. Han fastslog som sin åsikt, att de fångar, som gåvos tillfälle att arbeta ute i det fria, hade större utsikt till att reformeras än fångarna i den "gamla tiden." De ha nu flera slags arbeten att utföra, och många av fängelseprodukterna visa prov på stor färdighet å de producerandes sida. Ett av de största problemen är löst genom att låta fångarna utföra det arbete, de ha mest lust för.

HON. E. J. McMURRAY.

Med avseende å parollsystemet meddelade han, att detta lagts på en sådan basis, att man ger den benådade understöd och bistånd för att finna sig till rätta i det allmänna livet, då han åter lösslappts ur fängelset. Detta system har sparat landet stora summor och har visat sig synnerligen fördelaktigt för de många, som av en eller annan anledning kommit i konflikt med lagen. Erfarenheten visar, att endast ett fåtal av de personer, som lösslappts ur fängelset på försök, ha åter förbrutit sig.

Generaladvokat McMurray lade särskild vikt vid nödvändigheten av att allmänheten, synnerligast då affärsmän och samhälleliga organisationer, böra vinnlägga sig om att ge anställning till och bistå sådana, som sonat sitt fängelsestraff.

McArthurs projekt blir verklighet?

3 miljoner famnar pappersved från till fed. reg., hörande skogsområden i Norra Man. att bortauktioneras.

Köparen måste bygga en $2,000,000 trämasse- och pappersfabrik. — J. D. McArthur är den egentlige spekulanten.

Som bekant har J. D. McArthur Co., vilken en följd av år planerat en trämasse- och pappersfabrik i Manitoba, legat i underhandlingar med den federala regeringen i och för inköp av pappersved i norra Manitoba. Anledningen till att projektet hittills ej realiserats, har delvis varit, att firman ej haft säkerhet att kunna förskaffa sig nog med skog. Underhandlingarna ha nu förts så långt, att en regeringsförordning utfärdats av regeringen i Ottawa, förordnande försäljning av omkring 3,000,000 famnar pappersved från till regeringen hörande skogsområden.

Försäljningen kommer att ske å offentlig auktion. Den eventuelle köparen äger rätt att utvälja områden från vilka sagda kvantitet kan avverkas, och måste deponera $100,000 vid köpets ingående. Skulle köparen ej kunna lämna fullgoda garantier eller ingå tillfredsställande överenskommelse, skola de deponerade pengarna bliva förlorade.

Enligt överenskommelsen förbinder sig köparen att å plats, som av inrikesministern måste godkännas, bygga en trämasse- och pappersfabrik till en kostnad av minst $2,000,000, med en daglig produktionskapacitet av 100 ton trämassa, varav hälften skall förädlas till papper. Han skall ha rätt att avyttra resten av trämassan men tillåtes ej exportera densamma, om inrikesministern finner, att den bör användas för att fylla Manitobas, Saskatchewans och Albertas behov.

Fabrikens kapacitet skall vara sådan, att den ger sysselsättning till minst 120 man under en tid av minst tio månader av året. Arbetet å anläggningen måste påbörjas inom tre månader, sedan kontraktet vederbörligen undertecknats, och skall vara fullbordat och i verksamhet inom två år. $200,000 av ovannämnda summa måste vara använd under de första tre månaderna, och resten före två års utgång.

Pappersvedsavverkningen får ej påbörjas förrän $1,000,000 redan utgetts i konstruktionsomkostnader å anläggningen, och en garanti av $150,000 måste deponeras, innan avverkningen kan påbörjas.

Det står naturligtvis vilken som helst korporation fritt att inlämna anbud å skogen, dock är det underförstått, att McArthur kommer att inlägga anbudet. J. D. McArthur & Co:s sekreterare B. W. Thompson har meddelat, att villkoren äro fullkomligt tillfredsställande för firman.

Skandalös trafik bland indianerna

Samvetslösa "skinnhandlare" sälja rusdrycker till indianerna i Norra Manitoba och frånlockar dem deras penningar.

Svensken Chas. Sjögren, bekant skinnhandlare, står anklagad som "booze-peddler."

Inspektör F. J. Meade, Royal Canadian Mounted Police, vilken under en tre veckors tid företagit en inspektionsresa i norra Manitoba bland pälsjägarna och indianerna, återkom i mitten av förra veckan till Winnipeg och hade därvid härresande historier att berätta om huru lönnkrögeri och lönnbränning förs ggår bland indianerna i en oroväckande grad, och hur "vita" skinnhandlare på de avskyvärdaste sätt "skinna" de enfaldiga rödskinnen.

Enligt inspektörens rapport är det nästan omöjligt för en ärlig skinnhandlare att kunna göra affärer däruppe med anledning av att samvetslösa skinnhandlare tillbyta sig skinnen för brännvin, oftast ett giftigt dekokt, som gör indianerna vridna och har föranlett ett stort antal brott och allmän demoralisering bland indianerna. Indianernas kärlek till "eldvattnet" är som bekant stort och kan förmå dem att sälja de käraste ägodelar för att förskaffa sig varan. Detta begär benytta sig de samvetslösa "peddlarna" av och tillbyta sig deras pälsskinn såväl som deras kontanter för whisky. Indianerna lämnas på så sätt alldeles utan medel att underhålla sina familjer. En lönnkrögare påstås således ha bringat med sig tillbaka till Winnipeg $1,300 av de $1,500, som i "treaty"-avbetalningar utbetalats av regeringen till ett lag indianer, — hela summan hade gått till brännvin.

Den 25 juni omkom en indian, John Kennet Crate, i berusat tillstånd genom drunkning. Den person, som tillhandahållit honom rusdryckerna, dömdes till fyra månaders fängelse, medan åtta indianer sysselsatta med lönnbränning ådömdes $50 böter vardera. Alfred Perroni dömdes till $100 böter för lönnkrögning till indianerna, medan "polismagistrat" Arthur Mervier dömdes till $200 böter för samma förseelse. Då inspektör Meade i september besökte Berens River, voro 36 personer dömda för fylleri.

Det sorgligaste i hela historien är, att en i den svenska kolonien i Winnipeg rätt känd svensk "skinnhandlare," Chas. Sjögren, är en av de invecklade personerna. Han står för närv. anklagad för nio fall av olaga försäljning av rusdrycker till indianerna. Hans advokat, S. Hart Green, har gjort förtvivlade ansträngningar för att fritaga sin klient, under förklaring, att beskyllningarna ej voro nog definitivt framställda. Kronans försvarare lämnade emellertid Greens ansträngningar utan avseende. Sjögrens kompanjon, Harry Rifkin, står likaledes anklagad. Vid rättegången i Winnipeg häromdagen förekom en skarp konflikt mellan de anklagades försvarsadvokat och kronans åklagare, då den förre sökte få målet hänskjutet till West Selkirk.

— Den beridna polisen (The R. C. M. P.) gör sitt yttersta för att stävja den skandalösa hanteringen men hindras i sin verksamhet genom indianernas ovillighet att lämna nödiga upplysningar, samt emedan de vita "skinnhandlarna" förfoga över snart sagt obegränsade finansiella medel, varigenom de kunna draga fördel av lagens alla teknikaliteter.

Konferensen i Geneve är nu avslutad

Enighet har nu uppnåtts rörande skiljedoms,- sä s och avrustningsplanen, ehuru Japan genom sina kr nära att störta hela konferensen.

Pakten skall nu godkännas av respektiva nati regeringar och parlament.—Senator Dunderand del bemärkta och värdefulla anmärkni

Förhandlingarna vid Genevamötet med avseende å skiljedoms-, säkerhets- och avrustningsplanen ha varit rätt stormiga under senaste veckan. Japan satte sig i opposition mot förslaget i det skick de förelåg på grund av att internationella tvister, som hade sin upprinnelse från inrikespolitiska strider ej skulle komma inför skiljedomstolens värjomål enligt den föreslagna pakten. Efter långvariga och bittra fejder, som hotade att störta konferensen, enade man sig slutligen om några från japanskt håll emanerande tilläggsförslag. Genom första tillägget bestämdes, att närhelst ett framlagt tvistemål av skiljedomstolen förklarats vara av inrikes natur, detta beslut ej skulle förhindra, att situationen framlägges för Nationernas förbunds överväganде, under artikel 11 i ligans kovenant. Det andra tillägget säger, att en nation ej skall anses vara en "aggressor," om världsdomstolen fällt ett utslag över densamma, med mindre denna nation uraktlåtit att hänskjuta tvisten i fråga till Nationernas förbund enligt kovenantets elvte artikel. Den nya formen ger Japan den konstitutionella rätten att appellera till ligans råd, närhelst det anser sig hotat av krig. Samma gäller även de andra nationerna.

Den förändrade pakten framlades den 1 dennes för Nationernas förbund. Den är grunden för ligans plan att åstadkomma fred genom medling och avväpning. Efter att den antagits av ligan, måste den ratificeras av de olika nationernas parlament och regeringar.

Ligans representanter sammanträdde åter den 2 dennes, då Belgien, Brasilien, Tjeckoslovakien, Spanien, Sverige och Uruguay återvaldes som icke-permanenta medlemmar av rådet för Nationernas förbund. Då detta valresultat kungjordes, lämnade den kinesiska delegationen salen, då Kina ej återvaldes till samma position. Församlingen antog en resolution, vari nedlades ett provisionellt program för den projekterade internationella avrustningskonferensen, som planeras för nästa juni. Bland föreslagna ämnen märkas avrustningsfrågan med därtill hörande bifrågor. — studiet av det speciella läget inom vissa nationer, i synnerhet med tanke på de säregna risker, som kunna vara förenade med en avväpning.

Senator Dandurand var ej synnerligen belåten över att Förenta Staterna står utanför nationernas förbund. "Förenta Staternas ställningstagande har i våra ögon ökat den risk och det ansvar, vi påtagit oss genom medlemskapet i ligan."—Församlingen avslutade därpå sina förhandlingar med att enhälligt antaga en resolution, att alla regeringar måtte ratifiera medlings- och säkerhetspakten, varigenom en fredlig lösning av internationella tvister måtte åvägabringas. Alla de 57 representerade staterna godkände resolutionen, vilken var avfattad i två delar. Den första representerar antagandet av protokollet, vilket, förutom bestämmelserna för medling och säkerhet, även avser hållandet av en internationell avväpningskonferens. Den andra resolutionen omfattar en uppmaning till alla nationer att anlita sig av och åtlyda bestämmelsen om tvångsmedling genom världsdomstolen.

— Enligt senare underrättelser ämna dominiondelegaterna sammanträda i London för att vidare diskutera den antagna resolutionen. Den canadensiske delegaten senator Dandurand har uttalat sitt misnöje med förhandlingarna och de eftergifter, församlingen gjorde inför Japans krav. Han kritiserade dessutom uraktlåtenheten att överlämna till parlamenten att bestämma den del i ligans våldsenforcering, som torde bli erforderlig. Han framhöll dessutom, att den canadenska regeringen och parlamentet komme att noga granska pakten. De tre grundpelare, på vilka pakten var byggd, nämligen medlingar, säkerhetsåtgärder och avväpning, ha alltid av Canada praktiserats. "Ej endast ha vi haft en hundraårig fred längs våra gränser," sade Dandurand, "men vi tänka i fredliga termer, medan Europa är ett bevapnat läger, där man tänker i kriglska termer. Vad medling angår, ha vi alltid praktiserat denna taktik — även då det gällt våra territoriala rättigheter." Som exempel påpekade han överenskommelsen mellan Canada och Förenta Staterna om etablerandet av en "joint commission", som hade till uppgift att med fredliga medel slita alla tvister — en uppgift, som den löst på ett vackert sätt under de sista åren. "Det är med denna fredliga anda vi möta våra internationella tvister och obligationer längs en 3,000 mil lång gränslinje. Från Atlantiska havet till Stilla havet ha vi ej en enda soldat, ej en enda kanon, medan våra 3,000 soldater i en stående arme ej är någon hotande fara för världsfreden."

Rådet för Nationernas förbund beslutade i fredags f. v. att hålla ett speciellt möte den 15 november, möjligen i Geneve, för att vidtaga förberedelser för nästa års avväpningskonferens. Antagandet av pakten förväntas komma under noggrann granskning inför dominionparlamentets nästa session.

FR. MacMILLANS GRÖNLANDSTUR

Kapten MacMillan har under ett års tid företagit studier i arktiska Grönland och medför en massa vetenskapliga anteckningar.

Påstår att Grönlands kust sjunker.—Ger ett vackert erkännande åt danskarna för dess tolerans mot eskimåerna.

Kapten Donald B. MacMillan, arktisk forskare och Pearys kamrat på dennes upptäcktsfärd till Nordpolen, har nyligen återvänt efter en 333 dagars färd till Grönland med sin skonare Bowdoin. MacMillan medförde rikhaltiga antropologiska, botaniska, geologiska, etnologiska och ornitologiska anteckningar. Den viktigaste av hans upptäckter är dock, att Grönlands nordliga kust är stadd i sjunkande, och att de stora glaciärerna äro på vandring söderut. Genom att jämföra sina vid tidigare expeditioner gjorda anteckningar med glaciärernas nuvarande läge kunde MacMillan konstatera, att de faktiskt rora sig i riktning mot söder. Gamla eskimåer bekräftade detta genom sina egna iakttagelser. Orsakerna till dessa ismassors flyttning äro tillsvidare icke kända. Norra Grönlands kust sjunker otvivelaktigt. Expeditionen träffade musselskal på en höjd av 1,100 fot ovanom den nuvarande vattenlinjen. Dessutom bygga eskimåerna allt längre från kusten, och flera av de tidigare byggda hyddorna stå nu under vatten.

Eskimåernas huvudsakliga beröring med yttervärlden är den med danskarna, vilkas tillvägagångssätt, påpekade MacMillan, vittnar om sunt förnuft, i det de låta eskimåerna föra sitt eget levnadssätt och skydda dem mot dåligt inflytande. Danskarne blanda sig i minsta möjliga mån i eskimåernas gamla kultur; inbyggarnes seder och religion äro desamma som för årtusenden sedan.

Flera arbetare dödade vid strejkupplopp i Mexiko

Ett flertal arbetare dödades den 2 oktober vid ett sammanträffande mellan strejkande och soldater i Tampico, Mexiko. Strejk har pågått bland oljearbetarna en längre tid, och allmän strejk hade förklarats. Omkring 500 strejkande sökte hindra lastningarna i hamnen och beskötos av trupperna. Militären påstår, att de beskjutits utan någon anledning. Strejkledarna ha arresterats, anklagade som ledare för upploppet. Förklarandet av allmän strejk var en protest mot dödandet av de strejkande. All affär var avstängd. Omkring 6,000 arbetare paraderade i sorgparad, eskorterande sina dödade kamrater till den sista vilan. Då den paraderande skaran passerade de militära huvudkvarteren, demonstrerades emot militären och strejkarna begära den militäre kommendörens resignation och lösslappandet av de arresterade arbetarna.

Allmän strejk har utbrutit i Cuba bland sockerarbetarna, vilka begära högre betalning. Stagnation förväntas inom alla industrier, då sympatistrejker äro att förvänta.

Gränsstriderna i Irland svårlösta

Den anglo-irländska traktatens av 1921 bestämmelse rörande en gränskommission, att tillämpas, — blir engelska parlamentets beslut.

De Valera förklarar traktaten olaglig. "Den irländska republiken den enda lagliga staten i Irland" säger han.

Gränsstriderna mellan Irlands fristat och Ulster, vilka åsamkat den brittiska regeringen så många bekymmer, ha åter blivit så komplicerade, att regeringen sammankallat parlamentet för att söka få en lösning på frågan. Den 6 december 1921 ingicks en s. k. anglo-irländsk traktat, vari bestämdes, att en gränskommission skulle utnämnas, som skulle söka uppdraga gränserna mellan de stridande parterna i Irland. Sedan dess har man hyst förhoppningar, att striderna skulle kunna avblåsas utan att tillämpa bestämmelserna om en gränskommission. Dessa förhoppningar ha grusats, vadan regeringen ansåg sig nödgad sammankalla underhuset för att få till stånd en lösning på tvisten.

Samtidigt med att han föreslog motionens andra läsning, påpekade Ramsay MacDonald under diskussionen den 30 september, att detta var enda utvägen att åstadkomma enighet mellan de stridande parterna. Efter en tio timmars debatt ajournerade underhuset till påföljande dag, då motionen erhöll sin andra läsning, varvid ett tilläggsförslag från ulstermännens sida nedröstades med 67 rösters majoritet i favör av motionen. Motionen erhöll sin tredje läsning den 2 oktober, då den antogs med 251 röster mot 99. Det enda tilläggsförslag, som gjordes, nämligen att begränsa kommissionens myndighet att omfatta endast mindre justeringar av gränserna, hade tidigare förkastats med 257 röster mot 201. Motionen går nu till överhuset, där ändringar kunna göras. Dessa måste likväl först godkännas av underhuset. Om detta förfelar att antaga eventuella tillägg, går motionen tillbaka till senaten.

Eamonn de Valera, den irländska republikens ledare, sade nyligen i en intervju, att Ulster måste komma under det irländska parlamentets i Dublin jurisdiktion. De Valera vidhåller, att den irländska republiken existerar, och att hela Irland måste förenas i en enda självständig stat.

"Vi kunna icke tillåta, att någon part av landet lösryckes från nationen," säger han. "Ur vår synpunkt är den anglo-irländska traktaten olaglig. Den irländska republiken är den enda lagliga staten i Irland." De republikanska representanterna till Dail Eireann komma att vägra avläggandet av trohetseden. Om republikanerna erövra majoriteten, kommer Dail Eireann att fungera som en republikansk institution.

VETEPRISET GÅR UPP

Vetepriset har under den sista veckan visat en glädjande tendens till att stadigt stiga, och i fredags f. v. var priset uppe i $1.62 per bushel för oktober leverans — det högsta priset hittills under innevarande säsong. Även andra sädesslag stego i proportion. Spannmålsaffärerna antogo store dimensioner under det höga priset. Ogynnsamt skördeväder och stor efterfrågan å födoämnen från utlandet jämte en minskning av de befintliga sädesslagen anses vara orsaken till prisstegringen.

Fem personer dödades och sex blevo svårt sårade vid en tågsammanstötning den 2 oktober i en tunnel i närheten av Mainz, Tyskland. Olyckan orsakades av en felpåpfattnong av signaler.

Tre personer blevo den 2 oktober avrättade i Teheran, Persien, för mordet å den amerikanske vicekonsuln major Robert Imbrie i juli månad. Som bekant blev major Imbrie mördad, då han försökte fotografera en "mirakelkälla."

Hj. Branting ånyo statsminister?

Branting och socialisterna äro i favör av omedelbar avväpning i stil med Danmarks förslag.

Allmänna val ha nyligen ägt rum i Sverige, men vi sakna i skrivande stund kännedom om valets utgång. Enligt rapporter, som varit till vårt förfogande, synas emellertid socialisterna ha vunnit stora framgångar, och man tror, att de vunnit en svepande majoritet över alla andra partier i andra kammaren. I Stockholm ha socialisterna vunnit tre nya platser, medan högern förlorat två. I industrisamhällena har röstningen varit allmän, — därigenom stärkande socialisterna.

Förutom att frågan huvudsakligen gällt kapitalismen versus arbetarna, har avväpningsfrågan varit en av valkampanjens främsta valfrågor. Hjalmar Branting och socialisterna ha fordrat omedelbar avväpning i stil med det av danska socialistregeringen framlagda avväpningsförslaget, medan den konservativa högern med statsminister Trygger i spetsen, understödd av det liberala elementet, intog den chauvinistiska ståndpunkten, att Sverige måste skydda sig mot — anfallande fiender.

Alldenstund socialisterna eller vänsterelementen endast behövde ett fåtal nya platser besatta för att kontrollera riksdagen, förväntar man nu, att Hjalmar Branting åter kommer att intaga statsministerportföljen.

TVENNE BANKER SAMMANSLAGNA

Enligt meddelande från Toronto av den 1 dennes ha Standard Bank of Canada och Sterling Bank of Canada blivit sammanslagna. Den federala finansministern har godkänt sammanslagningen, och kommer banken att gå under nagunet Standard-Sterling Bank of Canada. Enligt den ingångna överenskommelsen, som emellertid måste ratifieras av de två institutionernas aktieägare, komma tre av Sterlings aktier att utbytas mot två av Standards.

Enligt de senaste officiella uppgifterna uppgingo de båda bankernas resurser tillsammanslagna till $85,040,336, innefattande omedelbart tillgängliga tillgångar av $36,420,488.

Anledningen till sammanslagningen påstås vara den, att de två institutionernas direktioner insett, att de kunde bättre betjäna allmänheten genom att sammanslå sina resurser och förminska administrationsutgifterna, varigenom vinsten även kunde ökas. De två bankerna ha tillsammans 240 avdelningar, varav 22 i Alberta, 16 i Saskatchewan, 6 i Manitoba och en i B. C. The Sterling Bank har 77 filialer, varav åtta äro belägna i Manitoba och fyra i Saskatchewan.

Arthur F. White kommer att bli president för den sammanslagna banken orsakades av en felupfattning; Thomas H. Wood, vice pres. Lika stort antal direktörer komma att utnämnas från bägge bankerna.

Köp era Ångbåtsbiljetter genom P. M. Dahl's Steamship Agency.